

'Reneix' després de tenir el cor aturat sis hores

Una excursionista perduda a Núria "ressuscita" després de patir una hipotèrmia severa

Audrey Mash, ahir a Barcelona ■ EFE

ERC manté la reunió clau de dimarts amb el PSOE

Negociacions mentre el rei fa les consultes

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 6 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15202 - AVUI / Any XLI. Núm. 14072 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6,7

Els caps policials contradiuen De los Cobos sobre l'1-0

FALS • Quatre inspectors declaren al jutjat que van rebre ordres de superiors d'actuar

FORA • L'Audiència expulsa l'Ajuntament de Barcelona com a acusació per les càrregues

EUROPA-MÓN P24,25

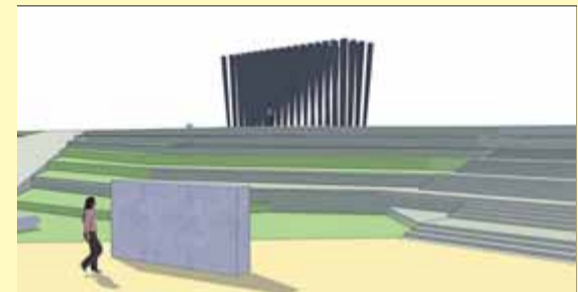

Una gentada, en la manifestació d'ahir a París contra la reforma de les pensions ■

França, paralitzada

Gran seguiment de la vaga general contra la reforma de les pensions

Nacional P12

Recreació gràfica del monument ■ EPA

Monument d'honor al Camp de la Bota

Servirà per recordar-hi els afusellats i els veïns d'aquest barri desaparegut

Nacional P15

La Fira factura 215 milions en un any rècord

Els ingressos de Fira de Barcelona pugen un 15% respecte de fa dos anys

Europa-Món P26

Pelosi veu proves d'abús de poder de Trump

La presidenta de la Cambra de Representants ordena continuar el procés

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Sánchez: la pròpia medicina

Deia fa uns dies el diari madrileny *El Mundo* que "la negociació de Pedro Sánchez amb Podem i ERC dispara els recels a La Zarzuela". Si és cert això, que tampoc ens hauria d'estranyar gaire, coincidiria el monarca Felip VI amb la dreta i la ultradreta del seu país, que troben en la criminalització de qualsevol diàleg amb l'independentisme el principal motiu de crítica al govern d'Espanya en funcions. Respon a aquest mecanisme pervers: s'exigeix als catalans que canalitzin les seves reivindicacions "dins la legalitat", portant-les a "la seu de la sobirania de tots els espanyols" però, un cop allà, es nega el valor a aquests vots i s'estigmatitza a qualsevol que els tingui en compte per negociar-hi. La pressió al PSOE per evitar qualsevol transacció amb l'independentisme serà brutal i s'accentuarà a mesura que el calendari vagi avançant.

Si ara els poden acusar de parlar amb "colpistes" o de la destrucció d'Espanya és perquè fa poc ells deien les mateixes coses

Per això tenen aquesta pressa per deixar-ho tot dat i beneït abans de festes. El que convindria recordar als socialistes, un cop comencin a sentir la suor freda de l'estrès i s'intensifiquin les campanyes difamatòries de la premsa del règim, és que estan tastant la seva pròpia medicina. Van ser ells mateixos els que van permetre que el seu rei comencés a fer sermons polítics, exterioritzant unes opinions que ningú li havia demanat. Sánchez va defensar-lo dient que el seu discurs del 3 d'octubre del 2017 "va ser el propi d'un cap de l'Estat" i ara es troba amb filtracions per pressionar-lo impròpiament d'un cap de l'Estat. Com també foren ells, els socialistes, els que blanquejaren la criminalització de l'independentisme, avançant l'aplicació del 155 i comprant tot el relat comunicatiu dels seus adversaris ideològics. Si ara els poden acusar de parlar amb "colpistes", "proetarres" i "violents", si avui els culpen de les mil pestes, de la destrucció d'Espanya i de fer plorar el nen Jesús és perquè, encara no fa un mes, es deien les mateixes bestieses rere un rifle amb el logotip del puny i la rosa.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Històries naturals

El 2020 farà cent anys del naixement de l'escriptor Joan Perucho (Barcelona, 1920-2003). Seguint la tendència habitual serà, doncs, l'Any Perucho. Edicions 62, previsorament, acaba de reeditar *Les històries naturals*, un dels seus relats més cèlebres. L'acabo de llegir. Per no quedar malament hauria de dir "rellegir". No senyor, llegir. Per primera vegada. Tinc a casa l'edició de l'any 1960, la primera. El pare la hi devia entrar. Recordo haver-la començada, uns anys més tard. La vaig deixar al cap de poques pàgines. A aquella edat no estava per a fantasies ni aventures ni vampirs, m'havia "prohibit l'evasió". Els de la meua generació ens vam perdre moltes coses bones per culpa de fer-nos els progressistes i els compromesos polítics. Pere Calders, per posar un altre exemple. La nova edició de *Les històries naturals* porta un pròleg de Julià Guillamon. Explica amb molt d'encert que l'escriptor, que situa la novel·la en la carlinada que va tenir de cabdill principal el general Cabrera, *el Tigre del Maestrat*, va voler establir un paral·lelisme entre aquella guerra civil

“El 2020 farà cent anys del naixement de Joan Perucho

del XIX i la més pròxima del XX. Cabrera, carlí, i Antoni de Montpalau, el científic liberal que protagonitza el llibre, es reconcilien i entenen així que es coneixen. La reconciliació, l'entesa, la superació de les diferències... Ens vam perdre tantes novel·les, en clau o sense... I llegíem Marcuse! El llegíem o el passejàvem pel carrer amb la coberta de cara? Haig de dir de totes maneres que l'estil de Perucho ni llavors ni ara m'és satisfactori. El trobo encallat, difícil, sense l'espontaneïtat de la llengua. Sembla que tradueixi del castellà. Sembla, d'acord amb l'ofici que va exercir tota la vida, que aixequi actes ju-

dicials amb l'alè èpic molt refrenat. Però jo soc un lector, no un crític.

Una vegada el vaig anar a veure al seu domicili de Barcelona. Jo m'havia presentat a un concurs amb *El manyà encès*, la transcripció de les memòries d'en Terri de Mataró que ara també han estat reeditades. El llibre va quedar en segona posició. Perucho havia format part del jurat. En Terri, que coneixia en Perucho com coneixia tothom del país, em va dir d'anar-lo a veure perquè em comentés l'escrit. Em sembla que es va pensar que anava a retreure-li alguna cosa, que l'anés a renyar. Acompanyant-me a la porta em va dir: "Si vol triomfar, alterni, vagi a festes d'escriptors, prengui copes, moltes copes." Ara penso que tot i aquella cara de jutge sever estava de broma i projectava la ironia sobre aquell escriptor que llegia Marcuse i no *Les històries naturals*.

L'obra se situa a Gandesa, a Vall-de-roques, a Morella. A Pratedip, on viu i xucla la sang el vampir... Terres tan estimades. Tan poc freqüents a la literatura catalana, encaterinada amb l'Eixample i el Pirineu.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (Director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ixulyf>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Quaranta-un anys després

Tres dies després de la constitució del nou Congrés (aquest que no sabem quants dies durarà), populars (de PP, no pas de populars), Ciutadans i Vox encara es lamenten –i se'n lamenten tant que ho duran al Tribunal Constitucional– que hi hagués uns quants diputats que no juresin la Constitució aplaudint amb les orelles. I què, si alguns van prometre o jurar-la “per imperatiu legal”? I què, si a més a més alguns diputats van aprofitar per fer proclames ideològiques? Avui –quan el millor de celebrar el dia de la Constitució és que ens permet fer un cap de setmana llarg–, avui que es compleixen quaranta-un anys del dia que es va aprovar, vostès creuen que hem d'estar discutint tot això? El sol fet de discutir-ho –i que ho discuteixen una gran part de la cambra parlamentària– ja deu ser una bona mostra d'on som. Els diputats d'ERC van prometre la Constitució “per la llibertat dels pre-

“I què, si algú promet o jura la Constitució “per imperatiu legal”? I què, si aprofita per fer declaracions d'intencions?”

sos polítics i fins a la constitució de la república catalana, per imperatiu legal”; els de JxCat ho van fer “per lleialtat al mandat de l'1-O, per la llibertat dels presos i per imperatiu legal”, i la CUP ho va prometre “per imperatiu legal, en lleialtat primera i última al nostre poble”. EH Bildu, al “per imperatiu legal” hi va afegir “fins a la crea-

ció de la república basca”. I què? Es van saltar cap llei, fent aquestes proclames? Quina il·legalitat van cometre? Bé, que Vox va dir “*por España, sí, juro*”, que alguns d'Unides Podem ho va fer “per la democràcia i els drets socials”; el BNG, “per defensar Galícia”, i Compromís, “per defensar els interessos legítims del poble valencià”. O és que no són legítimes, totes aquestes declaracions d'intencions? No es pot, prometre la Constitució, ni que sigui per imperatiu legal, i mostrar-se lleial a un mandat, reclamar la llibertat d'uns presos, la creació d'una república basca o treballar pel poble valencià? No es pot fer, això, des d'una via democràtica? Pel tripartit monàrquic, sembla que no. Perquè ho han qualificat d'insult i acusen la presidenta Batet (que va considerar totes les fórmules “respectuoses amb la jurisprudència del TC”) de còmplice i traïdora. Quaranta-un anys després. A celebrar-ho!

EDITORIAL

Un règim enrocat

La Constitució espanyola arriba al seu 41è aniversari havent perdut el que va ser l'essència del seu naixement, el pacte polític de convivència per avançar en la construcció d'una democràcia plena. La urgència de deixar enrere 40 anys de dictadura franquista va aplanar el camí de la carta magna i d'una Transició tutelades pels hereus de l'antic règim, però el que havia de ser un punt de partida en el desenvolupament de l'Estat democràtic i d'una realitat nacional i territorial complexa va quedar reduït a punt d'arribada innegociable, deixant fora, 'de facto', una part important de la població.

No es tracta d'oblidar el recorregut positiu que ha fet l'Estat espanyol gràcies a aquell pacte constitucional. Però és obligat constatar que les lectures sistemàticament restrictives de la carta magna, del desenvolupament democràtic i plurinacional de l'Estat i dels drets fonamentals no eren part d'aquell pacte, ara trencat, i han evidenciat a bastament l'enrocament del règim del 78, origen de la reacció violenta de les seves estructures de poder –des dels policies fins al rei– davant el creixement exponencial de l'aspiració sobiranista a Catalunya i al País Basc.

L'anomenat constitucionalisme només abraça la Constitució com a eina útil per defensar l'"statu quo", però fa temps que va abandonar l'esperit progressista que la va fer possible. La monarquia restaurada, la sobirania indivisible, l'estructura territorial, la politització de la justícia, inclòs el Tribunal Constitucional, són elements troncs de l'ordre constitucional més qüestionats que mai i la convivència que el pacte constitucional va fer possible està seriosament esquarterada i amenaçada per l'empresonament de líders polítics i socials, la deriva repressiva de l'Estat i la desafecció d'una part important de la societat. Una realitat que no convida precisament a la celebració.

De reüll Marta Monedero Ser de Barcelona

Diuen que ets de Nova York quan t'has trobat Woody Allen pel carrer, no et fan por les rates i saps com agafar un taxi, que és tot un art per la forta competència. Fent un paral·lelisme, podríem dir que ets de Barcelona si abans deies Can Jorba a El Corte Inglés de Portal de l'Àngel, has quedat més de cent cops al Zurich i t'apassionen els debats sobre temes locals (el de les targetes de metro necessita un article sencer) com el pessebre de la plaça de Sant Jaume, que ni és el pessebre de l'alcaldeessa ni tothom el critica, encara que una immersió en les xarxes socials

Empreses contaminants patrocinen la cimera de Madrid

ens pugui fer pensar que som davant la fi del món. Però el món no s'acaba per un pessebre fet amb una pila de caps amb les figuretes i la decoració de Nadal. Fins i tot hi ha persones a qui els agrada, encara que a d'altres, no. Això és Barcelona, que no és una perquè en són moltes.

També ets de Barcelona si l'agenda et bull amb l'oferta cultural i les mobilitzacions. La capital catalana ha catalitzat en els últims anys els moviments del No a la guerra i el Volem acollir, i s'ha sumat a la lluita liderada pels joves contra el canvi climàtic. Potser per això, la mirada s'enterboleix amb l'organització de la cimera COP25, patrocinada per empreses contaminants i que se celebra aquesta setmana a Madrid, amb aquella llumenera d'alcalde que salvaria abans Notre-Dame que l'Amazones. El món no s'acabarà per un pessebre sinó perquè no hem entès que la lluita contra la crisi climàtica és l'última oportunitat.

Les cares de la notícia

DRA. DE MEMÒRIA DEMOCRÀTICA DE LA GENERALITAT

Gemma Domènech Recordar la història

Els 1.686 ciutadans afusellats entre 1939 i 1952 pel franquisme al Camp de la Bota (Barcelona) tindran un monument a l'espai central del memorial als executats, on un mur explicarà la tenebrosa història del Camp de la Bota durant el franquisme i la postguerra. Una bona iniciativa per a un deute pendent.

AFICIONADA A LA MUNTANYA

Audrey Mash Un miracle humà

Aquesta dona, britànica, de 34 anys i resident a Barcelona, va recuperar la vida després d'una de les aturades cardíacques més llargues registrades al món (6 hores). La feina coordinada dels Bombers, que la van rescatar a la muntanya, el SEM i el servei de medicina intensiva de l'hospital Vall d'Hebron van fer el miracle.

DIRECTOR DE CINEMA

Carlos Marquès-Marcet Els Gaudí que vindran

El director i coguionista, amb la seva pel·lícula *Els dies que vindran*, són fermes candidats a l'èxit en la pròxima gala dels premis Gaudí de cinema, amb 10 nominacions i favorita a millor pel·lícula. *La hija de un ladrón* és la més nominada (13) i aspira al millor film en llengua no catalana.

Tal dia
com
avui fa...

1 any La crisi dels 40
Els quaranta anys de la Constitució espanyola no posen d'acord els experts sobre si hi va haver tant de consens a redactar-la.

10 anys 109 morts
Uns focs artificials fan 109 morts en una discoteca russa. Detenen cinc responsables del negoci, per a qui es demana un càstig exemplar.

20 anys Aposta pel diàleg
El 90% dels bascos volen que el govern reprengui el diàleg amb ETA. Suspenen la gestió d'Aznar durant la treva per falta de flexibilitat.

Full de ruta

Imma Merino

Zaragoza

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

Terrorisme en procés

En una entrevista concedida al setmanari *L'Observateur du Maroc et d'Afrique*, el fiscal Javier Zaragoza ha declarat que el procés, amb les seves conseqüències, és pitjor que el cop d'estat del 23-F. Tal consideració pot indignar, però no hauria d'estranyar tenint present les seves intervencions durant el judici al Tribunal Suprem en la mesura que va insistir en la rebel·lió, va referir-se als acusats com a membres d'una organització criminal i, entre tantes altres coses, va afirmar que el referèndum de l'1 d'octubre i la frustrada DUI formaven part d'un verdader cop d'estat. Respecte a aquesta última afirmació, en les seves recents declaracions argumenta novament que tant el govern de la Generalitat com els colpistes del 23-F pretenien substituir la legalitat democràtica per mètodes il·legals. És així que novament també s'ha de recordar que, a diferència d'un cop d'estat contra una democràcia, el procés no volia abolir cap sistema democràtic i que, per decidir una determinada qüestió sens dubte rellevant, va proposar un referèndum al qual estaven convocats tots els electors de Catalunya, de manera que, sense voler imposar res per la força, ningú no estava exclòs de participar-hi.

El cas és que, donant-li la volta, les declaracions de Javier Zaragoza poden servir com a referència per recordar unes quantes coses més en aquesta diada de la Constitució. Afirmar el fiscal que la democràcia va sortir enfortida a conseqüència del 23-F. Sense que tal cop d'estat s'hagi aclarit del tot, allò que més aviat va sortir-ne enfortit és la monarquia instaurada per Franco, l'anomenat règim del 78 i la mateixa unitat d'Espanya a través del sistema descafeïnat de les autonomies. Una altra cosa és que en sortís enfortida la democràcia. Hi afegeix Zaragoza que els efectes del procés són devastadors en l'àmbit personal, familiar, econòmic, social i polític. Potser sí, però encara són més devastadors els efectes de la repressió de l'Estat espanyol i de la seva incapacitat per acordar una sortida política democràtica al seu conflicte amb Catalunya. De fet, com van anunciar alguns polítics espanyols, l'Estat està pagant un preu molt alt per mantenir la unitat territorial: el debilitament de les formes democràtiques. O potser allò que passa és que, combatent el moviment independentista català, aquest estat fa evidents les limitacions d'una democràcia que, entre altres coses derivades del règim franquista, ha restat condicionada pels efectes del cop d'estat del 23-F.

No és pas notícia de primera plana que el poder judicial, ben separat dels altres dos poders, banalitza les paraules i perverteix el llenguatge. A mitjan novembre ens asabentàvem que el jutge de l'Audiència Nacional vol una macrocausa per "terrorisme" pels aldarulls postsentència. És el mateix jutge que investiga els CDR detinguts el 23 de setembre i que ja va enviar a presó preventiva.

PER CONSTRUIR UN RELAT que puguin aplaudir els mitjans unionistes i el poder Ibex-35, el superjutge ja va ordenar el 18 d'octubre el tancament de la web de Tsunami Democràtic amb l'argument que hi veia "indicis de terrorisme". A finals d'octubre, la Guàrdia Civil va reclamar a la plataforma informàtica GitHub que tallés l'accés als programes de Tsunami amb l'argument que estava "confirmada" com a organització terrorista. Per contra, a finals de novembre el Comitè de Llibertats del Parlament Europeu refusava de debatre la proposta de Vox

d'incloure els CDR en la llista d'organitzacions terroristes. Però ¿què és terrorisme? Segons el diccionari de l'IEC, *terrorisme* és un moviment polític que utilitza el terror basat en la violència com a eina de pressió. Organismes internacionals com l'ONU o la Unió Europea es troben amb greus dificultats a l'hora de definir el concepte, ja que qualsevol proposta troba la desaprovació d'un o altre grup d'estats, segons la seva problemàtica concreta. Als Estats Units, per exemple, es parla de "terrorisme" únicament quan un atac és contra ells, però mai quan són els atacants amb la mateixa acció.

ÉS EVIDENT QUE HI HA un intent més que demostrat de criminalitzar qualsevol manifestació pacífica que vingui de la societat civil en protesta contra la sentència del procés, i en aquesta línia de "terrorisme" d'estat, s'hi val tot: combinats de poder judicial i polític per combatre moviments de protesta democràtics. En aquest joc de guerrilla d'estat no hi pot faltar la perversió

del llenguatge i, per tant, la banalització del concepte *terrorisme* per intentar encolomar-lo a moviments de protesta legítima contra una sentència que és la vergonya d'un estat.

AVUI, 6 DE DESEMBRE, aquest estat s'enorgulleix d'una Constitució que diu que promulga drets i llibertats fonamentals, però que es troba encotillada en el passat més reaccionari. Una Constitució que té una única i supremacista lectura, la d'un govern que imposa –amb els jutges col·legues– una dictadura disfressada de democràcia. Una Constitució involucionista que no permet qüestionar el dret bàsic d'una nació a autodeterminar-se. Una Constitució que fomenta la perversió del llenguatge a través dels seus poders i que dona carta blanca a difondre el mot *terrorisme* contra el procés. Com diu Paul Engler en el seu *Manual de desobediència civil*, si realment volem guanyar, hem de polaritzar molt més, pressionar molt més i acceptar alts nivells de sacrifici. Signifiquem-nos, doncs, per buidar de contingut una Constitució perversa.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Voldrà el tiquet?

■ Torno de comprar amb un tiquet del supermercat, un altre del forn i un altre de la carnisseria. El medi ambient i el seu respecte: el reciclatge, l'emissió de gasos, el *fast fashion* i la compra amb consciència... són conceptes que tenen una forta presència en l'agenda mediàtica, les xarxes socials i les converses de la ciutadania. Així doncs, si ja vam aconseguir, ni que sigui de certa manera, reduir l'ús de bosses de plàstic en les nostres compres, per què no reduir també el paper de tiquets que rebem? Pot sonar com una proposta superficial i insuficient, però segons el meu punt de vista, tota iniciativa és bona. A més a més, no estem parlant d'un gran canvi que requereixi una gran despesa econòmica, sinó d'únicament donar l'opció d'imprimir o no el tiquet als clients. O inclús d'oferir l'opció d'enviar

el tiquet de manera digital.

MARIONA VIDAL PONS
Prades (Baix Camp)

Canvi climàtic 'versus' contaminació

■ Del 2 al 13 de desembre se celebra a Madrid la cimera anual de l'ONU –una més– per discutir conseqüències i prendre urgentment mesures sobre la contaminació, en principi la principal causa d'un galopant canvi climàtic que ja ens afecta i, segons les apreciacions científiques, de conseqüències impredecibles abans d'acabar el segle. Aquestes cimeres les instituirien les Nacions Unides en el llunyà any 1992 i malgrat els acords i conveniències a desenvolupar, se'n parla molt i no es resol gran cosa, és molt difícil posar fil a l'agulla i no tot es resol amb passar a energies renovables pel que fa a l'obtenció d'electricitat, calefacció etc., vehicles elèctrics, bicicletes o

patinets, això és bastant, però mínim.

Què cal fer amb els avions que solquen l'espai i que si poguéssim clissar tots els que volen d'un cop, els cabells se'ns posarien de punta? I amb la gran quantitat de vaixells que solquen els mars moguts per combustibles derivats del petroli, a més de les deixalles que originen i es queden al mar?

El trànsit pesant (milers i milers de camions i autobusos) propulsat també per derivats dels hidrocarburs i milions d'automòbils que omplen ciutats i carreteres...

Jo penso que una solució del tema no és gens senzilla en la situació a què hem arribat actualment, crec que va per llarg, en vista de com actuen alguns dirigents, en especial dels països que anualment acudeixen al termini de cada cimera i que hi van la majoria només per aplaudir i "qui dia passa any empeny". Ara es diu, per posar un exemple nostrat, que a la

ciutat de Barcelona els vehicles que més contaminin pagaran un cànon, els que menys pagaran però no tant i "pagant Sant Pere canta", mentre a la ciutat circulen centenars d'autobusos dièsel antics que el CO₂ campa per l'aire.

Per acabar, un exemple: divendres 29, un autobús de l'L43 de Sant Joan Despí a Barcelona feia el servei per la Diagonal amb un escapament de fum negre vergonyós i no és circumstancial, sinó que denota l'antiguitat i mal manteniment de la màquina detectat diverses vegades en aquesta línia en la qual ja havíem denunciat que molts cops la rampa especial de sortida adaptada no funciona.

Si 4.000 delegats de governs i activistes no aconseguen res esperem que la jove Greta Thunberg, nominada al Nobel de la pau, no sigui una més.

BONAVENTURA BOSCH I SOLÀ
Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

La frase del dia

“La T-casual es podrà compartir però no es podran picar dos viatges seguits”

Damià Calvet, CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

Aniversari de la Constitució

A vui fa quaranta-un anys que la Constitució espanyola fou aprovada per referèndum. Ho celebrem. Sempre he pensat, dit i defensat, que la Transició va ser un èxit, que la Constitució de 1978 és la primera constitució de consens que ha tingut Espanya, que la monarquia ha estat i és la clau d'arc del sistema constitucional, i que l'etapa que hem viscut ha estat, amb totes les ombres que es vulguin, un llarg període de pau, creixement i benestar difícil de trobar en la nostra història. Sé que aquesta opinió, tan discutible com la contrària, no és compartida per molts ciutadans. Ho respecto i no perdré ni un moment a defensar-la. Fa temps que sostinc que el diàleg és l'única forma de plantejar i resoldre els problemes polítics, però no qualsevol diàleg. De res serveix un diàleg informatiu: ens ho tenim tot dit des de fa molt de temps; tampoc és possible un diàleg dialèctic: no ens convencerem recíprocament mai de res; tan sols ens resta el diàleg transaccional sobre coses concretes, és a dir, canviar cromos.

LLAVORS, PER QUINA RAÓ escriu sobre el tema? Perquè, si el govern que avui s'està intentant bastir arriba a governar, entrarem en una situació distinta que no valoro com a bona o dolenta; tan sols afirmo que serà radicalment nova. Per primera vegada entraran en el govern un vicepresident i diversos ministres que consideren que la Transició va ser una ocasió perduda i que qüestionen la seva obra. Normal: pura democràcia. Ara bé, admès això, sí pot resultar útil aprofundir més en aquesta posició ideològica i política.

ARA FA UN ANY, Pablo Iglesias i Enric Juliana publicaren un llibre de converses titulat *Nudo España*, en el qual ambdós parlen extensament sobre un ampli ventall de temes centrats en la política espanyola. En ell, Pablo Iglesias es

manifestava amb claredat i precisió sobre moltes qüestions. Així, diu que la Transició és l'objecte de reflexió en clau espanyola més important a Podem. I ho és en un doble sentit: com una crítica a l'esquerra, que potser no tenia força per fer més del que va fer; i per contrari el relat edulcorat que es fa d'ella, que ell defineix com “una tomadura de pelo”, ja que la Transició no va comportar cap canvi en l'estructura del poder econòmic donat que, a diferència de

“Per primera vegada entraran en el govern un vicepresident i diversos ministres que consideren que la Transició va ser una ocasió perduda i que qüestionen la seva obra”

Portugal, a Espanya la dictadura no s'esfondrà en 48 hores. En definitiva, arribat el moment es va renunciar, de forma intencionada o casual, a construir una societat civil organitzada des de sota. I és que –reconeix– aquella Espanya modesta d'inicis dels 70 començava a estar satisfeta de la situació: s'estava formant la classe mitjana. Per altra banda, respecte a la monarquia, Iglesias entén que és una variable fonamental de la Transició, ja que pels sectors reformistes del franquisme i, amb el temps, també pel Partit Comunista, la Transició s'havia d'articular entorn de la monarquia, de manera que servís alhora de legitimació de la institució. Ara bé –segons Iglesias–, no obstant que el rei Felip VI té moltes més virtuts que el seu pare, ha pres una sèrie de decisions polítiques que difícilment podrà esmenar i que el col·loquen en una situació difícil.

EN RESUM, LA POSICIÓ de Pablo Iglesias és obertament crítica envers tot el sistema polític que denomina “Règim del 78”. Res a dir, com també és respectable el seu propòsit d'esmenar-lo en profunditat. Ara bé, el problema no rau en “el què”, sinó en “el com”. Per això hi ha una afirmació d'Iglesias que provoca certa perplexitat quan, després de proclamar que “venim de la tradició marxista”, afegeix que “a diferència del PCE, nosaltres no renunciem a res, no transigim. (...) No transigirem ni tan sols en allò simbòlic”. Perquè es pot compartir la seva convicció que “la nostra democràcia encara té molt marge de millora”, però aquesta millora tan sols serà viable si s'afronta d'acord amb la Constitució i les lleis, amb lleialtat i respecte a totes les institucions –incloent-hi la monarquia–, i prescindint d'aquell to insofrible característic de l'esquerra radical, que s'atribueix una tan discutible com injustificada superioritat moral.

De set en set

Josep Maria Casasús

Toc Pitarra

Els voltors immobiliaris que atalaien Barcelona també aterren per cruspir-se petits bocins d'història. És el cas del res-

taurant del carrer Avinyó que conservava la rebotiga de Frederic Soler, Serafí Pitarra, (1839-1895), dramaturg que hi tenia una relleu. Editorial Àmbit ha publicat enguany *Les nits de Pitarra*, llibre de David Domènech que documenta a bastament i amb amenitat què passava en aquell altell entre 1863 i 1871, quan acollia tertúlies culturals vitalistes. L'any 1987, la família Roig va posar-hi un restaurant, el Pitarra. Tenia un toc especial. A l'entresòl, amb vidrieres que donaven al menjador de

Els voltors immobiliaris posen setge a petits bocins d'història de la ciutat

baix, hi havia llibres, retalls i gravats que evocaven aquell petit món de finals del segle XIX. Era un racó íntim que des de feia trenta anys emparava dinars de conspiracions polítiques, de trobades amicals i de cites furtives. La proximitat amb les seus de la Generalitat i l'Ajuntament facilitava que aquell cau discret complís aquestes funcions. Després d'estar tancat i amb obres, el local va tornar a obrir el maig del 2018, transformat en un pub. El titular del nou negoci, un especulador irlandès, va malmetre el menjador de la planta baixa. Pocs mesos després aquell depredador va clausurar l'establiment. Queden testimonis de grans moments públics o secrets d'aquell lloc: els dels temps antics, que recull l'obra de David Domènech; i els d'una clientela dels nostres temps que apreciava el toc càlid i la llibertat de converses o discussions que assegurava el reser-

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El rei iniciarà les converses per a la investidura

Felip VI s'afegeix a la pressió socialista per mirar d'accelerar l'elecció de Sánchez

Es recupera d'una aturada cardíaca de sis hores

L'excursionista Audrey Mash va ser rescatada amb hipotèrmia i amb el cor aturat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Ajuntament de Barcelona és expulsat com a acusació en l'1-0

RESOLUCIÓ L'Audiència de Barcelona resol que no té una habilitació legal per fer d'acusació popular **PETICIÓ** Ho van demanar l'advocacia de l'Estat i la fiscalia **EFFECTE** És un acord d'un ple no jurisdiccional que afectarà tota administració

Mayte Piulachs
BARCELONA

Després d'un any i 10 mesos de liderar la investigació, amb un potent equip d'advocats extern i uns 50 agents i caps policials imputats per les càrregues policials durant el referèndum de l'1-0, l'Audiència de Barcelona ha resolt ara expulsar l'Ajuntament de Barcelona com a acusació popular en la causa que investiga el jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, amb 298 ferits lleus personats. L'advocacia de l'Estat, amb el suport de la fiscalia, va demanar que es fes fora el consistori perquè no està habilitat legalment per fer d'acusació popular, una figura que la llei permet exercir a persones, entitats i partits (com ara Vox) sense tenir un perjudici directe. Inicialment, el jutge i la secció tercera de l'Audiència van descartar-ho, però ara ha hagut de canviar el seu parer, després que se celebrés un ple no jurisdiccional per unificar criteris, el novembre passat, en què per unanimitat tots els magistrats i magistrades de les onze seccions penals van aprovar la restricció, seguint la jurisprudència del Su-

La xifra

11

seccions penals de l'Audiència de Barcelona han resolt per unanimitat restringir a qualsevol ens públic fer d'acusació popular.

prem.

Així, a partir d'ara, amb aquest acord, es pot demanar l'expulsió de qualsevol administració pública personada com a acusació popular en un procés penal, mentre no tingui una habilitació legal, com sí que es té en els casos de violència masclista.

El regidor de Drets de Ciutadania i Participació de l'Ajuntament de Barcelona, Marc Serra, va qualificar ahir de "molt mala notícia" l'expulsió del consistori, personat des del febrer del 2018, ja que la seva tasca "ha permès un procés de la veritat", que ara es pot trencar, ja que va sostenir que "el fiscal en aquest cas ha fet més obstrucció que defensa de la legalitat". L'Ajuntament de Barcelona sempre ha defensat que la Carta Mu-

La frase

"És una molt mala notícia per al consistori i per a les 300 persones ferides l'1-0. El fiscal no ha vetllat pels seus interessos"

Marc Serra
REGIDOR DE DRETS DE CIUTADANIA

nicipal l'habilita per fer aquesta tasca acusatòria. A partir d'ara, en la causa de l'1-0 a Barcelona, només quedaran acusacions particulars, com ara la del centre Irídia, en nom de tretze veïns afectats.

Violència i corrupció

L'acord del ple no jurisdiccional de l'Audiència de Barcelona afirma: "La personació com a acusació popular d'una persona jurídica pública exigeix una habilitació expressa amb rang de llei que delimiti objectivament i subjectivament l'exercici de l'acció penal, sense que s'accepti una mera connexió entre el delictes i l'exercici de competències atribuïdes a l'ens públic."

Des de la judicatura, fa temps que es demana al poder legislatiu que modi-

La data

14.02.18

L'Ajuntament barceloní es va personar com a acusació popular en la causa de l'1-0 al jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, on hi ha 22 peces.

fiqui la llei perquè es prohibeixi la presència de partits polítics en les causes penals com a acusacions populars. Precisament, el magistrat Manuel Marchena, en la sentència del Tribunal Suprem contra els independentistes catalans, insisteix que per evitar la politització d'un procés cal restringir la participació dels partits, i per exemple Vox no podria estar personat i impulsar l'inici de la majoria de causes contra els independentistes catalans, com succeeix actualment.

Les seccions de l'Audiència de Barcelona fan habitualment plens no jurisdiccional per evitar resolucions contradictòries entre si sobre interpretació de la norma penal, i en el cas de l'acusació popular fan seus els fonaments ju-

L'alcaldessa Ada Colau, amb els Jordis i altres representants de la societat civil, en la protesta del 3-0 pels danys policials a persones i escoles ■ ANDREU PUIG

rítics de la sentència 149/2013 del Tribunal Suprem. En aquesta resolució, l'alt tribunal expressa la "seva preocupació" davant "la creixent vocació de participació de les persones jurídiques en casos de violència contra la dona i de corrupció urbanística", tot i no ser ofesos ni perjudicats directes, que en aquests casos sempre es poden personar com a acusació particular (tal

com l'Ajuntament barceloní està en la causa dels atemptats del 17-A). En el cas de la violència masclista, el Suprem indica que hi ha "suport legal" perquè les administracions públiques s'hi personin, però no en els casos de corrupció, on les acusacions populars de partits o entitats han mantingut incòmodes investigacions, com ara les últimes sobre el finançament del PP.

L'APUNT

Urquinaona o Moncloa

Carles Sabaté

A veure si resultarà que la falta de govern estable a l'Estat espanyol des de fa mesos, la repetició d'eleccions generals perquè no són capaços de formar govern, la interinitat estatal perquè no resol ni proposa res per a Catalunya –l'autonomia més pròspera econòmicament parlant– llastaran més l'economia que els aldarulls posteriors a la sentència del 1-O. Fira de

Barcelona acaba l'any amb una facturació rècord, l'enquesta dels economistes alerta que la incertesa política complica les noves inversions... Això sí, culpar l'independentisme i les seves reivindicacions de tots els mals de l'Estat és ja habitual per tapar els dèficits de l'Estat. I el decret per facilitar el trasllat de seus empresarials de Catalunya, per revocar.

Interior va ordenar actuar l'1-O, segons caps policials

■ Quatre comandaments que eren a les escoles de Barcelona aclareixen per primer cop que des del centre de control, on era Pérez de los Cobos, se'ls va dir d'intervenir ■ S'han d'aclarir les càrregues

M.P.
BARCELONA

Quatre inspectors en cap de la Policia Nacional investigats per les càrregues de l'1-O a Barcelona van afirmar ahir davant del jutge que va ser el comissari en cap de la unitat d'antiavalots, al qual anomenaven amb el nom en clau de *Mart*, qui els va ordenar actuar als punts de votació a les 8 del matí, segons van informar fonts jurídiques. Amb aquestes declaracions, els caps policials van revelar per primer cop que el centre de coordinació del Ministeri de l'Interior –on era el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, coordinador del dispositiu policial contra el referèndum de l'1-O–, va ordenar-los confiscar les urnes, tot i que no significa carregar contra els manifestants, segons altres fonts presents en les declaracions d'ahir.

En el judici al Tribunal Suprem, Pérez de los Cobos i el secretari d'estat de Seguretat, José Antonio Nieto, sempre es van posar responsabilitats i van assegurar que a les vuit del matí, en "veure que els Mossos no actuaven", tot i que les escoles encara eren tancades, els caps policials sobre el terreny (és a dir, els que van declarar ahir) van decidir actuar-hi i el material i l'ús de força a emprar. Pérez de los Cobos i Nieto sí que van revelar que tenien un pla alternatiu preparat perquè no es fiaven de la policia catalana.

El comissari dels Mossos Ferran López va desmentir De los Cobos i va assegurar que sí que l'havia informat de tot el pla d'actuació de l'1-O, amb el

Antiavalots de la policia espanyola contra manifestants davant l'escola Ramon Llull de Barcelona, l'1-O ■ JUANMA RAMOS

La data

09.12.19

declaren com a investigats quatre comandaments més que van dirigir les actuacions en punts de Barcelona l'1-O.

binomi policial, i que el coronel de la Guàrdia Civil l'havia validat, a més de mostrar-se sorprès en veure actuar la policia espanyola quan encara no els havien demanat ajuda.

Ahir, en la declaració davant del titular del jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, els quatre inspectors

van explicar que dies abans de l'1-O hi va haver un *briefing* en què es va explicar que rebrien l'ordre d'actuar si no ho feien els Mossos d'Esquadra, un cop obrissin els centres de votació. Els advocats de les acusacions populars, que exerceixen l'Ajuntament de Barcelona i el centre Irídia, van indicar que segurament el comissari al qual els policies es refereixen com a *Mart* és el cap de la unitat d'intervenció policial de Barcelona, José Miguel Ruiz Iguzquiza, segons Efe.

L'advocat de l'Ajuntament, Robert Sabaté, i la d'Irídia, Anaïs Franquesa, van precisar que en la seva

declaració davant del jutge com a imputats els quatre inspectors van relatar que en aquest *briefing* van rebre una llista dels punts de votació on havien d'intervenir aquell dia quan rebessin l'ordre, en concret en vint-i-un centres del districte de l'Eixample, amb un criteri de la selecció que és desconegut. Segons els advocats de l'acusació popular, els inspectors van explicar que a les 07:00 hores ja estaven els diferents equips de la Policia Nacional a la seva zona assignada i que, a partir de les 08:00 h, van rebre ordres d'actuar d'una "superioritat", un comissari amb l'indicatiu policial de

Mart, i van apuntar al cap de la unitat d'intervenció policial de Barcelona.

Per aquests advocats, les explicacions d'ahir dels quatre inspectors en cap respecte al fet que van rebre ordres d'actuar abans de l'inici de les votacions a les 09:00 h del matí contradueixen les versions ofertes en el seu moment per Diego Pérez de los Cobos, el coronel de la Guàrdia Civil que va coordinar el dispositiu policial de l'1-O, i per José Antonio Nieto, llavors secretari d'estat de Seguretat. Dilluns vinent declaren com a investigats quatre inspectors més, que dirigien les accions als centres de Barcelona. ■

El Suprem sosté que "l'interès públic està tutelat per llei" i correspon "en exclusiva al ministeri públic". I, amb cites de resolucions del Tribunal Constitucional, clou: "L'acció popular està reservada als ciutadans, no a les administracions. L'acusació popular és la concessió a la participació del poble en la justícia; no a la participació de més poders en la justícia." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Xavi Pellicer, d'Alerta Solidària; el pare de Jordi Ros, i l'advocat de Ferran Jolis, Carles Perdiguero, mirant la querella que van presentar al jutjat ■ J. ALEMANY

Querella per investigar la detenció de dos CDR el 23-S

■ L'advocat de Ferran Jolis sosté que va ser il·legal perquè no va tenir assistència lletrada fins a 43 hores després i perquè se'l va maltractar ■ En breu la presentarà el lletrat del sabadellenc Jordi Ros, reclòs en aïllament

Jordi Alemany
SABADELL

Dos dels set empresonats provisionalment després de la seva detenció, el 23 de setembre passat, en la coneguda com a operació Judes, i que estan acusats de pertinença a organització terrorista, tinença d'explosius i conspiració per cometre estralls, el veí de Santa Perpètua de Mogoda Ferran Jolis i el sabadellenc Jordi Ros, presenten una querella per la vulneració de drets fonamen-

tals i del dret de defensa amb l'objectiu que s'obri una investigació per determinar la seva detenció portada a terme per agents de la Guàrdia Civil. L'advocat de Jolis, Carles Perdiguero, que va presentar el plet ahir als jutjats de Sabadell, considera que la detenció "no té validesa des del minut zero" i és "il·legal" perquè el seu defensat "no va ser assistit en cap moment fins al cap de 43 hores per una lletrada d'ofici" i quan ja havia fet una declaració "en dub-

La frase

“Volem que s'obri una investigació per un delictes contra la integritat moral i un altre de detenció il·legal”

Carles Perdiguero
ADVOCAT DE FERRAN JOLIS

tosos condicions de validesa", hi va afegir el portaveu del col·lectiu Alerta Solidària, Xavi Pellicer, tot destacant que és una pràctica habitual de l'Audien-

La xifra

74

nits a la presó de Soto del Real ja han passat set dels nou detinguts per la Guàrdia Civil durant els escorcolls del 23-S.

cia Nacional. Per Perdiguero aquest fet ja hauria d'invalidar la legalitat de tot el procediment.

En la compareixença davant la premsa d'ahir

van estar acompanyats del pare de Jordi Ros, l'advocat del qual en els pròxims dies presentarà una querella en termes similars, a més de la lletrada d'altres detinguts, Eva Pous, i de representants de l'Associació Memòria contra la Tortura o l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura. Jolis i Ros van ser els únics dels nou detinguts —dos estan en llibertat amb càrrecs— que van tenir d'entrada dos advocats d'ofici. Van ser els dos únics casos en

què el jutge instructor de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, no va acceptar el recurs presentat per "indefensió" ni per vulneració del dret a la defensa, malgrat que sí que el va acceptar per a Xavier Duch, Eduard Garzón, Alexis Codina i Xavier Buigas, cosa que va provocar que l'endemà mateix la sala penal d'apel·lació dictaminés la nul·litat de les ordres de presó. Però el jutge va tornar a ordenar la presó provisional a Soto del Real —d'on no havien sortit—. En el cas de Ros i Duch, a més, estan en presó en règim d'aïllament.

Per Alerta Solidària, el fet que acceptés els recursos d'uns i no els de Jolis i Ros, en què la vulneració dels drets de defensa va ser "més extrema i sistemàtica", és un "intent de rentar la cara dels tribunals per evitar una nul·litat que és evident" i "fer un malabarisme per impedir que el castell de cartes caigui". L'advocat del perpetuenc va explicar que el seu defensat va ser objecte de "maltractament" durant el trasllat del seu domicili a la comandància de Tres Cantos de la Guàrdia Civil a Madrid.

Entre els maltractaments va relatar que va estar despul·lat, tirat a terra i apuntat amb una metrallera des de quarts de cinc de la matinada i durant unes hores en l'escorcoll de casa seva, i que durant el trasllat de set hores va estar emmanillat i amb els ulls tapats, i que va ser interrogat amb constants referències a la seva família i fills. Per això considera que aquestes accions suposen un delictes contra la integritat moral. ■

Els presos pel 14-O relaten burles, cops, amenaces i drets vulnerats

Redacció
BARCELONA

Un informe que recull el testimoni de 22 persones empresonades arran de les mobilitzacions des que es va conèixer el 14 d'octubre la sentència del Suprem als líders i polítics descriu episodis de violència física i psicològica tant en les de-

tencions i els trasllats com en les dependències policials, però també burles i vulneració de drets en el procediment judicial, com ara el de defensa i el d'expressar-se en la llengua pròpia, i en els reconeixements mèdics, amb presència policial, cosa que vulnera protocols internacionals. Són alguns dels

durs relats a través d'entrevistes personals dels empresonats, d'entre 18 i 35 anys, que ha recollit el Sistema de Registre i Comunicació de la Violència Institucional (Sirecovi), que forma part de l'Observatori del Sistema Penal i Drets Humans de la Universitat de Barcelona (Ospdh).

S'hi descriuen amena-

ces amb cúter, hores sense menjar ni beure, agressions sense motiu i, fins i tot, un intent de suïcidi. L'objectiu és presentar l'informe "davant autoritats i organitzacions socials, nacionals i internacionals del Consell d'Europa i de les Nacions Unides". El treball alerta d'un entorn de violència institucional. ■

Un agent de la Policia Nacional fent una detenció a Barcelona el 18 d'octubre passat a Via Laietana ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El rei mena la pressa a ERC per saber si Sánchez és investit

■ Felip VI rep 19 partits en 48 hores per dir si hi ha investidura abans de Nadal ■ ERC salva la cita de dimarts amb el PSOE i Torrent avisa: o concreció i calendari o res ■ Iglesias prefereix Tardà a Rufián

David Portabella
MADRID

Si hi ha un termòmetre del desgovern espanyol de les quatre eleccions en quatre anys és l'agenda de Felip VI, que es disposa a iniciar la vuitena tanda de consultes en cinc anys (la tercera del 2019) quan Joan Carles I en va fer deu en 40 anys. Tot i que el Congrés és més plural que mai i té el repte de rebre portaveus de 19 partits, el rei ha estressat el calendari i citarà tots els interlocutors —tret dels exclosos ERC, CUP i EHBildu— en només 48 hores, dimarts i dimecres, per decidir l'últim dia i ja després d'escoltar Pedro Sánchez si l'envia o no a una investidura abans de Nadal. Que la tanda és un ritual de cortesia més que útil ho prova que Felip VI només sabrà per la premsa o per Sánchez què pensa el partit clau per a tot, que és ERC i que el planta pel menyspreu de no haver rebut mai Carme Forcadell quan era presidenta del Parlament. El rei i Sánchez coincidiran avui en el 41è aniversari de la Carta Magna i la paradoxa és que la premsa del rei és sobre els republicans d'Oriol Junqueras, que no celebren res i que salven la cita clau amb el PSOE de dimarts que ve.

Que Felip VI imposa una

sobrevinguda pressa a ERC és evident a partir del passat immediat a l'hora de gestionar el mandat de l'article 99 de la Constitució, que ha sigut estèril per al desbloqueig tant el 2016 com el 2019. Si després de les eleccions del 28 d'abril va deixar passar dues setmanes des de la constitució de les Corts del 21 de maig per obrir la tanda de consultes els dies 5 i 6 de juny, ara només ha deixat passar dos dies des del primer ple de dimarts. A més d'un pont que invalida el dilluns com a laborable, Felip VI ha tingut en compte que Sánchez viatja dijous a Brussel·les a la cimera de la UE.

Calendari o loteria

El calendari accelerat del rei farà que Sánchez sigui l'últim a ser rebut, a última hora de dimecres. I la cita obre tres opcions: que el rei no li encarregui res, que el rei li encarregui la investidura i ell accepti, o que respongui a l'encàrrec dient que necessita més temps perquè només té el sí del soci de coalició que serà Pablo Iglesias i li falta la decisiva abstenció d'ERC. Si l'entesa es forgés aviat i es forçés la màquina, a La Moncloa i al PSOE n'hi ha que no acaben de descartar forçar un ple d'investidura la setmana

Sánchez i Rufián s'encreuaven dimarts en el ple inaugural del Congrés ■ EMILIO NARANJO / EFE

Les frases

“El nostre missatge a Sánchez és que, si ell no es mou, ERC no es mou. Cal negociació concreta i calendari”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“Tot és interpretable. Tots coneixem la bona voluntat d'arribar a acords”

José Luis Ábalos
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE I MINISTRE DE FOMENT EN FUNCIÓNS

“Necessitem una ERC amb un estil més semblant al de Tardà que a l'ambivalent de Rufián”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

del 16 de desembre i que la segona votació fos el dia 19. “És complicat, però no impossible”, va advertir la presidenta del Congrés, Meritxell Batet. “Contestar quan serà la investidura és com contestar quin número tocarà a la loteria”, hi afegia ahir la ministra portaveu, Isabel Celaá. No s'ha d'oblidar que des-

prés de rebre l'anterior encàrrec, el 6 de juny, Sánchez va consumir 46 dies fins a acudir a un ple d'investidura el 22 de juliol. Fixar la data és decisió de Batet.

Tot i les 48 hores de protagonisme del rei, la clau serà a la taula de negociació entre els republicans Gabriel Rufián, Marta Vi-

lalta i Josep Maria Jové i els socialistes Adriana Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa. Tot i el malestar causat dimecres per Sánchez en la cimera de l'OTAN a Londres quan va dir que hi haurà un acord dins la Constitució i públic, Ábalos feia de bomber amb ERC, molesta perquè el PSOE ven que l'acord és a

tocar. “Tot és interpretable. Tots coneixem la bona voluntat d'arribar a acords”, va dir el secretari d'organització del PSOE.

“Terceres eleccions?”

A ERC, que protegeix la negociació amb hermetisme i amb comunicats, ahir va alçar la veu el president del Parlament, Roger Torrent, per avisar que l'autodeterminació serà sobre la taula. “El nostre missatge al president Sánchez és que, si ell no es mou, nosaltres no ens movem”, va dir a Efe. Torrent avisa que “hi ha d'haver una negociació concreta, que vol dir un calendari, amb passos molt determinats, amb mecanismes que permetin validar com s'avança i es concreten els acords que s'adoptin”. “Si per responsabilitat vol una investidura i no terceres eleccions, ja sap on s'ha de moure”, reblava Torrent. De fet, la portaveu de JxCat, Laura Borràs, es vanta d'haver parlat d'autodeterminació en la cita de dimecres amb Lastra.

Al Consell de Ministres, Celaá aclaria que Sánchez no dona res per fet i era positiu. “L'optimisme construeix, el pessimisme et porta a una habitació obscura.” L'aspirant a vicepresident i líder de Podem, Pablo Iglesias, fa una crida als aliats de la moció de censura contra Rajoy —entre aquests JxCat— a “liderar el país”, però sap quina ERC vol. “Necessitem una ERC amb un estil que s'assembli més al de Joan Tardà que a l'ambivalent de Rufián, que pot dir una cosa i la contrària”, etziba Iglesias. “M'agradaria una ERC amb la qual ens entenguem a Madrid i a Barcelona”, hi va afegir. ■

CCOO i la UGT fan una crida a tancar un acord de “forces progressistes”

Redacció
BARCELONA

Els sindicats CCOO i UGT van insistir ahir en la urgència d'arribar a un pacte per investir Pedro Sánchez i va fer una crida als partits “progressistes”, entre els quals ERC, alhora que van defensar que no es pot “obviar” el conflicte

català, hi hagi o no investidura, segons recull l'ACN. El secretari general de CCOO, Unai Sordo, i el de la UGT, Josep Maria Álvarez, van oferir una roda de premsa a Madrid després que s'hagi fet públic que van visitar el líder dels republicans, Oriol Junqueras, a la presó de Lledoners.

Els dos líders van assegurar que les visites que hi van fer separatament van tenir un “caràcter privat”, van ser “autònomes”, no estaven coordinades ni van tenir com a objectiu “negociar res”. Amés, Sordo va assegurar que ni el PSOE ni Unides Podem sabien que tindrien lloc. Álvarez va reconèixer que

van parlar amb Junqueras de la investidura però va remarcar que no hi van anar “per fer de portaveus” ni “van demanar res a ERC”. “Qui ha de parlar són ells”, va dir ahir Álvarez.

Amb tot, els dos líders sindicals van assumir que estarien a favor d'un pacte per investir Sánchez. ■

Álvarez i Sordo, als extrems, amb un sindicalista xilè, ahir en la roda de premsa que van oferir a Madrid ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iniciativa municipal per reclamar la llibertat dels presos

Un centenar d'alcaldes i regidors s'autoorganitzen per denunciar "les injustícies i la repressió de l'Estat"

Redacció
BARCELONA

Nova iniciativa, aquest cop des del món municipal, per denunciar la situació política. Un centenar d'alcaldes i regidors independentistes es van manifestar ahir al matí en contra de la sentència de l'1-O i les detencions dels dies posteriors. Electes d'arreu del país i de totes les forces polítiques independentistes es van concentrar a la plaça de Sant Jaume a les 10 del matí i mitja hora després van anar caminant fins a Via Laietana amb l'objec-

La frase

“No volem convertir-nos en una plataforma més de rebuig, volem sumar i mobilitzar-nos”

Andreu Puig
ALCALDE DE TEIÀ

tiu d'acabar aquesta "primera mobilització del món local" davant la Delegació del Govern espanyol. Els edils volien lliurar-hi el manifest de l'Assemblea de Càrrecs Electes de Catalunya (ACEC), aprovat per

unanimitat el 30 d'octubre, però la delegada, Teresa Cunillera, va declinar rebre'ls per motius d'agenda. L'alcalde de Teià (Maresme), Andreu Bosch, va explicar que la iniciativa neix des dels ajuntaments i està impulsada per la ciutadania davant la "repressió" de l'Estat.

Els alcaldes i regidors, autoorganitzats en una plataforma del món local -sense nom-, van protestar davant les "injustícies" de l'Estat i van demanar la llibertat dels "presos polítics i exiliats". Ni l'ACEC ni l'Associació de Municipis

Els alcaldes concentrats ahir a la plaça de Sant Jaume per demanar la llibertat dels presos i exiliats abans de marxar en manifestació cap a la Delegació del Govern espanyol ■ ACN

per la Independència (AMI) no estan darrere d'aquesta mobilització. Tot i això, Bosch va subratllar que sí que s'han reunit amb l'ACEC, i que en tenen "l'aval" per entregar el seu manifest a la delegació del govern espanyol. "No volem convertir-

nos en una plataforma més de rebuig, sinó que l'ACEC i l'AMI es facin ressò de la nostra voluntat de mobilitzar-nos i sumar", va assegurar. "Els cinc acords també són nostres", va remarcar en referència al manifest de l'Assemblea de Càrrecs Elec-

tes. Els alcaldes i regidors creuen que ara és "el moment" que el món local es torni a mobilitzar, després de l'1-O, per expressar el rebuig a la sentència del Suprem i per totes les "detencions indiscriminades" contra la ciutadania. ■

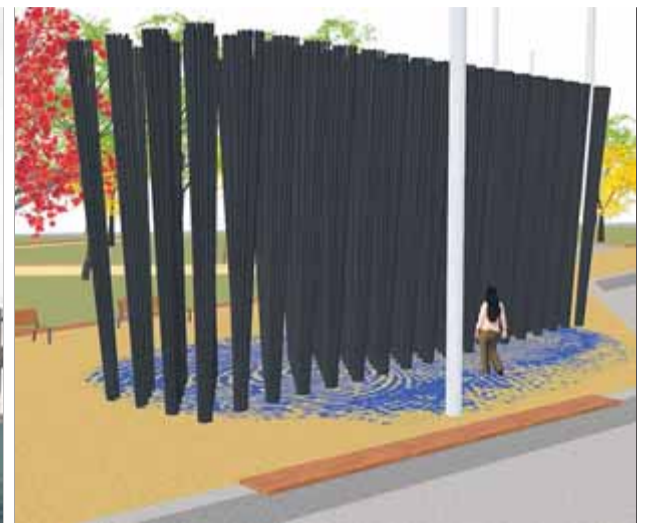
TOT OBERT
6, 8, 15, 22, 29 DESEMBRE
15 GENER

PARQUING
GRATUÏT
ESPAIGIRONES.COM

PLANT FOR THE PLANET
Temps per a l'Espai Gironès

espai
GIRONÈS

L'ESPAI INFINIT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Futur parc del campus Diagonal-Besòs, on s'aixecarà el monument als afusellats -imatge virtual superior- i acte de presentació del memorial del Camp de la Bota, ahir al campus ■ JOSEP LOSADA

Un monument als afusellats completa el Camp de la Bota

Una gran escultura amb 1.686 tubs de ferro, un per cada víctima, s'aixecarà al campus Besòs. Un itinerari unirà l'espai amb el 'Parapet dels executats', la 'Fraternitat' i la placa als veïns del barri

Xavier Miró
BARCELONA

Un monument als 1.686 afusellats pel franquisme al barceloní Camp de la Bota del 1939 al 1952 s'aixecarà al futur parc del campus Diagonal-Besòs de la UPC i serà l'espai central del memorial als executats, però també als veïns d'aquest desaparegut barri de barraques. Sobre una gran empremta digital de dotze metres de llargada i gairebé vuit metres d'amplada s'emplaçarà una escultura de 1.686 tubs de ferro de sis metres d'altura que representaran cadascuna de les víctimes i que és obra de l'artista Francesc Abad, ja autor del *Parapet de les executades i els executats*, inaugurat aquest any a la plaça del Fòrum. El monument, que durà el nom de *Bosc d'empremtes*, estarà si-

tuat a prop d'un mur que explicarà la història del Camp de la Bota durant el franquisme i la postguerra.

Després de l'estiu

L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs té previst que el parc estigui urbanitzat la primavera vinent i el Departament de Justícia de la Generalitat calcula sis mesos més per aixecar el monument i senyalitzar la zona com un parc memorial de manera que l'obra podria estar a punt a finals de l'estiu que ve. Amb uns bancs de ciment en forma de fletxa se senyalitzarà un itinerari per aquest parc memorial des del nou monument fins als espais ja existents a la zona, com ara l'escultura *Fraternitat* (1992), acompanyada d'un poema de Màrius Torres; la placa d'homenatge als veïns del

Camp de la Bota (2015), i el *Parapet de les executades i els executats*, aixecat a l'esplanada superior del parc del Fòrum per l'Ajuntament de Barcelona i que inclou el nom i els cognoms dels prop de 1.700 executats.

L'alcalde de Sant Adrià, Joan Callao, recordava ahir els antics barris de Pequín i el Camp de la Bota en la presentació del futur monument i parc memorial, que finançarà el Departament de Justícia a través de la direcció general de Memòria Democràtica. Callao reivindica la necessitat de fer arribar aquesta memòria a la ciutadania per deixar enrere la "cultura política caïnita", que, segons ell, té l'Estat espanyol i que va provocar "quatre guerres civils", incloses les carlistes, en un sol segle i fins al 1936. Per això, Callao

Les frases

“La memòria dels afusellats s'ha de fer arribar a la ciutadania per superar la cultura política caïnita”

Joan Callao
ALCALDE DE SANT ADRIÀ DE BESÒS

“L'itinerari pel Fòrum és una manera de defensar els valors democràtics en què creiem”

Ester Capella
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

també demana a la consellera de Justícia, Ester Capella, un pas més per convertir el futur parc memorial en un centre d'interpretació.

En aquest sentit, recorda el potencial de la zona com a espai museístic amb el campus Diagonal-Besòs, on avui es reuneixen 1.200 estudiants i les diverses escoles i instituts de primària i secundària, a més del veïnat –l'alcalde de Sant Adrià recorda que només el “petit” museu municipal de la immigra-

ció rep anualment la visita de 15.000 estudiants–. El rector de la UPC, Francesc Torres, celebrava la conversió dels espais de “repressió, vergonya i derrota” en espais “que fomenten les idees, el benestar i la convivència” en referència al campus universitari del Besòs, pioner en investigació d'energies renovables i exemple de “model d'èxit”.

L'artista Francesc Abad presenta el monument amb la culminació del treball sobre el Camp

de la Bota, que va iniciar el 2004 amb el Fòrum de les Cultures per a la recuperació en forma d'arxiu –avui al Macba– de la memòria oral dels últims testimonis que quedaven sobre l'època del barri de barraques i del parapet de les execucions franquistes. Avui aquell parapet està sota les aigües de la urbanització del Fòrum i ell va ser l'autor del memorial del mateix nom inaugurat aquest any a la zona.

La consellera Ester Capella va garantir la construcció del monument com un compromís inclòs en el pla de govern i va repetir, un cop més: “Arribem tard en les polítiques de memòria.” Va voler recordar que, per exemple, encara no se sap del cert si van ser onze o tretze les dones afusellades en aquell camp –“sempre oblidades, les dones”– i va reivindicar el que representa “aquest espai per al nostre país, per a les persones afusellades en procediments sumaríssims sense garanties i injusticiades per les seves idees”.

Capella conclou que l'itinerari memorialístic pel Fòrum no és “una escultura més al mig del carrer. És una manera de defensar els valors democràtics en què creiem”. ■